

РЕШЕНИЕ

№ 551

гр. София, 02.02.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 45 състав,
в публично заседание на 01.02.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Евгени Стоянов

при участието на секретаря Теменужка Стоименова, като разгледа дело номер **508** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 144 и сл. от АПК.

Образувано е по жалба на С. В. Д., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. М. З., срещу Заповед № ЗСП / Д – С – ЛЦ / 888 / 19.11.2020 г. на директор на дирекция „Социално подпомагане” – Л., потвърдена с решение № 22 – РД06 – 0304 / 29.12.2020 г. на директор на регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град, с която е отказана целева помощ за отопление на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане.

В съдебно заседание жалбоподателят С. В. Д., представляван от адв. М. З., поддържа жалбата. Моли съдът да отмени обжалваната заповед. Претендира разности по делото.

Ответникът – директор на дирекция „Социално подпомагане” – Л., редовно призован, не се явява, представлява се от юрисконсулт Л. с пълномощно по делото. В хода по същество юрисконсулт Л. заявява, че жалбата следва да се уважи, а Заповед № ЗСП/Д-С-ЛЦ/888 от 19.11.2020 година на директора на Дирекция „Социално подпомагане“ – Л. да бъде отменена. Не възразява относно претендираното адвокатско възнаграждение. Счита същото за такова в минимален размер, дори под минималния размер.

Софийска градска прокуратура – редовно призована, не изпраща прокурор за участие в производството по делото.

След запознаване с доказателствата по делото и със становището на страните, съдът приема за установено следното от фактическа страна:

На 30.10.2020 г. С. В. Д. е депозирал заявление – декларация (вх. № ЗСП / Д – С – Ц / 888) за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия. Заявлението – декларация е депозирано в дирекция „Социално подпомагане” – Л.. Извършена е социална анкета, направени са съответните служебни справки и е изготвен социален доклад, в който са отразени констатираните от социалната анкета обстоятелства. Установено е, че С. Д. е собственик на: 1. самостоятелен обект в сграда, пл. № 8, парцел 8, площ по документи 78 кв. м., местност – центъра, апартамент, градски, [населено място], [улица]; 2. самостоятелен обект в сграда, пл. № 8, парцел – 8, площ по документи – 47 кв. м., местност – центъра, апартамент, градски, [населено място], [улица], ет. 3. В резултат на заключението в изготвения социален доклад, директорът на дирекция „Социално подпомагане” – Л. е издал оспорената заповед, с която на С. Д. е отказано отпускането на целева помощ за отопление с мотив: „не е изпълнено условието на чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП – семейството притежава недвижима собственост и / или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.”

Така постановената заповед е обжалвана по административен ред и е потвърдена с решение № 22 – РДОб – 0304 / 29.12.2020 г. на директор на регионална дирекция за социално подпомагане – С. – град.

В хода на производството по делото са приложени и приети доказателствата, които се съдържат в административната преписка. По делото е постъпило писмо на началник – отдел „Общински приходи” – С. / Т.. Към писмото са приложени декларации – 2 броя – по чл. 14 от ЗМДТ. Едната декларация по чл. 14 от ЗМДТ е с вх. № 028705 от 25.03.1998 г. от името на С. П. Б. и се отнася за имот на [улица], вх. А, ет. 3, ап. 19. Втората декларация по чл. 14 ЗМДТ е от името на Б. Л. В. за имот на [улица], вх. А, ет. 4, ап. 18. Декларацията е подадена до компетентните органи на дата 16.07.2019 г.

В хода на делото е постъпила информация от Агенцията по вписванията. Видно от тази справка са налице поредица от правни действия – заличаване на възбрана по изпълнително дело, налагане на възбрана и т. н. Видно от същата справка (л. 63 – 64 от делото) възбраните са се отнасяли за имоти – самостоятелни обекти в сгради пл. № 8, парцел 8, площ по документи 47, 230 кв. м., респ. площ по документи 78 кв. м., в [населено място], [улица]. По делото е приложено решение № 312 / 14.02.2011 г. на ВКС. В него е признато за установено, че Б. В. и И. В. са собственици на следния недвижим имот – апартамент, находящ се на третия етаж от жилищна сграда на [улица], с площ 76 кв. м.

В хода на съдебното производство, по повод на издадени съдебни удостоверения, е постъпила и допълнителна информация от Агенцията по вписванията (л. 124 от делото). Видно от отразеното в нея С. П. Б. е собственик на имот, който се намира на адрес: [улица], вх. А, ет. 3, ап. 19. Отново на база на постъпила информация от Агенцията по вписванията, се установява, че Б. Б. В. е собственик на имот на [улица], вх. А, ет. 3, ап. 18. В Агенцията по вписванията е налична информация, че Б. В. е получил дарение от М. С. В., И. Б. В. и Б. Л. В.. Обстоятелството е вписано в Служба по вписванията под акт № 129, том 115 от дата 23.07.2019 г.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена от лице, което има правен интерес да я оспорва. Подадена е в 14 – дневния преклузивен срок по АПК. Като такава следва да бъде разгледана по същество.

Оспорваната заповед № ЗСП / Д – С – ЛЦ / 888 / 19.11.2020 г. е издадена от компетентен орган. Тя е издадена от директор на дирекция „Социално подпомагане” – Л. Това е административният орган, който е компетентен да се произнася по заявление – декларация за отпускане на целева помощ за отопление с топлоенергия.

В хода на административното производство не се допуснати съществени нарушения на административнопроизводствените правила. Изготвен е социален доклад, в който са отразени относимите факти. Въз основа на извършена справка в Агенцията по вписванията се предлага отказ на целева помощ за отопление с топлоенергия по Наредба № РД - 07 – 5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане, като в социалния доклад е посочено, че семейството притежава недвижима собственост и / или идеални части от нея, която може да бъде източник на доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството. В справката, осъществена чрез системата Regix, е отразено, че С. Д. е собственик и на два апартамента, на адрес [улица].

Основният спорен по делото въпрос е по отношение на това, дали жалбоподателят С. Д. е собственик, освен на имот на адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, и на имоти (апартаменти) на адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 19 и ет. 3, ап. 18. Видно от събраните по делото доказателства този въпрос е бил изследван от административния орган, преди да постанови своя отказ. Извършена е справка в Агенцията по вписванията към Министерство на правосъдието. Действително в хода на производството е приобщена и официална справка от тази агенция. Видно от нея се създава впечатление, че С. Д. е бил собственик на двата описани по-горе апартамента на адрес [улица]. От събраните в хода на съдебното производство писмени доказателства обаче това се опровергава. Приложени са документи от Столична община. От декларациите по чл. 14 ЗМДТ може да се направи извод, че собственици на тези имоти са физически лица, които нямат никаква връзка със С. Д.. Подкрепя се тезата на жалбоподателя, че той не е собственик на тези апартаменти от преди повече от двадесет години. Жалбоподателят заявява, че в хода на административното производство е разяснил пред административния орган обстоятелството, че след 1994 г. не е собственик на посочените имоти на адрес: [населено място], [улица]. Посочил е, че имотите са били ипотекирани в полза на банка, а по-късно са били продадени от държавни съдебни изпълнители. Представил е, доколкото му е било възможно, документи за това обстоятелство. Тези факти са посочени и в жалбата до по-горестоящия административен орган, която е била подадена по реда на чл. 81, ал. 1 АПК.

В хода на съдебното производство е представено писмо от службата по вписванията към Агенцията по вписванията (л. 124 от делото). Писмото е от дата 17.11.2021 г. и е предоставено по повод на съдебно удостоверение, издадено от съда на адв. З.. В писмото е посочено, че е извършена справка за периода от 01.01.1998 г. до 15.11.2021 г. в Интегрирана информационна система за кадастър и имотен регистър (ИИСКИР) за С. П. Б., с ЕГН [ЕГН] за ап. № 19 с адрес: [населено място], [улица],

вх. А, етаж 3. Установено е вписано съдебно решение в полза на С. Б. от дата 22.03.2007 г., вписано в Служба по вписванията [населено място], под акт № 90, том 007 от дата 22.03.2007 г.

В същото писмо е посочено, че е извършена справка за периода от 01.01.1998 г. до 15.11.2021 г. в Интегрирана информационна система за кадастър и имотен регистър (ИИСКИР) за Б. Б. В., с ЕГН [ЕГН]. Установено е дарение на ап. 18 с адрес: [населено място], [улица], вх. А, етаж 3 от дата 23.07.2019 г. с дарители М. С. В., И. Б. В. и Б. Л. В..

Видно от постъпилата допълнителна информация от Агенция по вписванията, С. П. Б. е собственик на имот, който се намира на адрес: [населено място], [улица], вх. А, ет. 3, ап. 19, а Б. Б. В. е собственик на имот в [населено място], на [улица], вх. А, ет. 3, ап. 18. Анализът на тези доказателства, както и съпоставянето им с другите доказателства по делото, включително и приетите по делото съдебни решения и нотариални актове, водят до извода, че двата имота, за които дирекция „Социално подпомагане“ – Л. е приела, че са собственост на С. Д., всъщност са собственост на други лица. Тези други лица са С. П. Б. и Б. Б. В..

По делото е представена заповед № 2203-РД01-0214 / 07.12.2021 г., с която на основание чл. 99, т. 2 АПК е отменена предходна заповед от 15.11.2021 г., с която е отказана целева помощ за отопление за сезон 2021 – 2022 г. Отпусната е помощ със Заповед № ЗСП / Д – С ЛЦ / 11070 / 07.12.2021 г. за отоплителен сезон 2021 / 2022 (от 1 ноември до 31 март). Административният орган е приел, че за следващия отоплителен сезон следва да се отпусне помощ на С. Д., поради проверка на нови обстоятелства и преразглеждане на преписката.

Съгласно чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД - 07 – 5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, право на целева помощ за отопление имат лицата и семействата, чийто средномесечен доход за предходните 6 месеца преди месеца на подаване на заявлението – декларация е по-нисък или равен на диференцирания доход за отопление и отговарят на условията по чл. 10 и чл. 11 от ППЗСП. Съгласно чл. 10, ал. 1, т. 4 от ППЗСП, месечна помощ, в това число и целева помощ за отопление се отпуска при условие, че лицата и семействата не притежават движима и недвижима собственост и/или идеални части от нея, която може да бъде източник на допълнителни доходи, с изключение на вещите, които служат за обичайно потребление на лицето или семейството.

Доколкото въпросът е предоставен на преценката на административния орган, преписката следва да се изпрати на дирекция „Социално подпомагане“ – Л. със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона.

С оглед изхода на делото и на основание чл. 143, ал. 1 АПК по делото се дължат направените от жалбоподателя разноски.

Адвокат З. претендира да бъдат присъдени в полза на неговия доверител разноски в размер на общо 390,00 лв. (триста и деветдесет лева). Представя списък с разноски по чл. 80 ГПК. Обръща внимание, че адвокатското възнаграждение е дължимо по реда на чл. 38, ал. 1 от Закона за адвокатурата, тоест неговият доверител не му е заплатил за представителството пред съда.

По изложените съображения, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С. -град, III-то отделение, 45-ти състав на основание ,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на С. В. Д., ЕГН [ЕГН], постоянен адрес: [населено място], [улица], ет. 1, ап. 3, съдебен адрес: [населено място], [улица], ет. 2, чрез адв. М. З., Заповед № ЗСП / Д – С – ЛЦ / 888 / 19.11.2020 г. на директор на дирекция „Социално подпомагане” – Л., с която е отказана целева помощ за отопление на основание чл. 2, ал. 1 от Наредба № РД – 07 – 5 от 16.05.2008 г. на министъра на труда и социалната политика, във връзка с чл. 10, ал. 1, т. 4 от Правилника за прилагане на Закона за социалното подпомагане.

ВРЪЩА административната преписка на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – Л. за произнасяне по заявлението – декларация на С. Д., при съобразяване със задължителните указания на съда по тълкуването и прилагането на закона, като на основание чл. 174 АПК съдът определя 7 – дневен срок за произнасяне.

ОСЪЖДА Дирекция "Социално подпомагане" – Л. да заплати на С. В. Д., ЕГН [ЕГН], направените по делото разноски в размер на 45 лв., от които 10. 00 лева държавна такса и платени такси за съдебни удостоверения 30. 00 лева.

ОСЪЖДА дирекция „Социално подпомагане” – Л. да заплати извършените разноски по делото в полза на адвокат М. А. З., ЕГН [ЕГН], в размер на 350. 00 лева на основание чл. 38, ал. 2 от Закона за адвокатурата, за оказана безплатна правна помощ на С. В. Д. при условията на чл. 38, ал. 1, т. 2 от същия закон за процесуално представителство в съдебното производство.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване.

СЪДИЯ: